

D.U. 171

1. Üdvözlégy, Oltáriszentség, csodálatos szent Istenség!
Téged szívből mind imádunk, oltárodnak trónján áldunk.
R.) Üdvözlégy szent Szakramentom Százezerszer meg ezerszer, én Jézusom!
2. Ha szenteknek nagy szívével, angyaloknak lángnyelvével, köszönhetne minden lélek, méltón úgy sem dicsérnének. **R.)**
3. Öntsd szívembe olajodat, égesd benne világodat, nagy Szentség, ó térj be hozzám, mert szívem csak téged kíván. **R.)**
4. Életünknek végóráján, hogy ne ejtsen meg a Sátán, te légy erős én gyámolom, mert csak nálad van oltalom. **R.)**

D.U. 182

1. Üdvözlégy, édes Jézusunk! - Erős hittel itt megvallunk, - e szentségben mi imádunk, Istenünknek magasztalunk.
2. Te vagy világ Megváltója, - mennyországnak megnyitója, - éhes lelkünk táplálója, - bús szívünknek orvoslója.
3. Édes Jézus neked élek, - édes Jézus, neked halok, - életemben, halálomban, - édes Jézus, Tied vagyok.

ZÁRÓÉNEK: D.U. 200

1. Uram, Jézus, légy velünk, - mi egyetlen örömünk! Nálad nélkül keserűség - itt a földön életünk. - Ó, egyetlen örömünk, - Uram, Jézus, légy velünk!
2. Uram, Jézus, Tégedet - szívünk, lelkünk úgy eped! - Mert kívüled nem találhat - sehol biztos nyughelyet.- Boldog mással nem lehet, - Uram, Jézus, csak Veled.
3. Uram, Jézus, adj erőt, - vigasztald a szenvedőt. A bűnbánó lélek nyerjen - kegyelmet az Úr előtt. Segítsd föl a küszködőt, - Uram, Jézus, adj erőt.
4. Uram, Jézus, el ne hagyj, - ki lelkünknek üdvé vagy. Legfőképp a végső harcon - végig velünk megmaradj. Te, ki lelkünk üdvé vagy, - Uram, Jézus, el ne hagyj!

Isten szavára szükségünk van ahhoz, hogy igaz életet éljünk és minden jócselekedetre készek legyünk (2Tim 3, 16). Ő sokféleképpen szól hozzánk. Nekünk figyelniünk kell az ő szavára, hiszen irányt mutat, a reánk leselkedő veszélyekre figyelmeztet, és elvezet az üdvösségre. *Nézd, ma szemed elé tártam az életet és az üdvösséget, a halált és a kárhozatot. Ha engedelmeskedsz az Úr, a te Istened parancsainak..., s szereted az Urat..., életben maradsz* (MTörv 30,15). Krisztus teljesebb életet ígér azoknak, akik hisznek benne, s örök életet azoknak, akik Testével táplálkoznak. Az éberség és a készenlét gondolata mindig időszzerű: az év minden napjának minden percében. Éberségünkkel a jelen eseményekre figyelünk, a készenléttel pedig a jövőnket igyekszünk biztosítani. Úgy éljünk, hogy a számadás napja ne váratlanul lepjen meg bennünket.

Mindenható, örök Isten, bizalommal Atyánknak szólítunk téged. Tökéletesítsd szívünkben a fogadott fiúság lelkületét, hogy a megígért örökséget elnyerjük. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön-örökké.

SENTÍRÁSI SZAKASZOK

A Év 1 Kir 19, 9a. 11-13a / Róm 9, 1-5 / Mt 14, 22-33 // **B Év** 1 Kir 19, 4-8 / Ef 4, 30. - 5, 2 / Jn 6, 41-51
C Év Bölcs 18, 6-9 / Zsid 11, 1-2. 8-19 / Lk 12,32-48

GYŰJTŐÉNEK: D.U. 330

1. Tekints reánk, Mindenható, - minden bajban Oltalmazó!
R. Ne hagyj el most szükségünkben, - hallgass meg, ó nagy Úristen!
2. Vedd el rólunk haragodat, - és mutasd meg jóvoltodat!
3. Ne tartsd számon bűneinket, - Szent Fiadért oldj fel minket!
4. Ne mondassák pogány népek: - nincs Istene ezen népnek.
5. Hogy tenéked hálát adjunk, - jószágodért áldást mondjunk.

D.U. 207

1. Előtted, Jézusom, leborulok, - féktelen bűnös, én, hozzád bújok.
Ó, kérlek, hogy nekem malasztot adj, - hisz Te a bűnöshöz irgalmas vagy.
2. Szép piros véreddel öntözgettél, - amikor elestem, fölemeltél.
Légy azért irgalmas, és meghallgass, - mennyei erőddel, ó, támogass!
3. Tehozzád, Jézusom, felkiáltok, - földről az ég felé felsóhajtok:
Szívemnek kapuját zárd be, kérlek, - hogy helyet ne adjon a véteknek.
4. Vádolom magamat, mert vétettem, - fölséges színedet megsértettem.
Hozzád, ó, Jézusom, fohászkodom, - hogy többé nem vétek, megfogadom.
5. Esengő szavamat meghallgassad, - ó, szelíd Jézusom, s ez egyet add:
Hogy végső órámban kiálthassam, - szent neved, Jézusom, kimondhassam.

INTROITUS: D.U. 389 RESPICE, DOMINE 73. zs. 20. 22. 23. 1-2

Amikor Krisztus a mennybe ment, nem vette ki övéit a világból, hanem azért imádkozott, hogy az Atya őrizze meg őket tisztán a gonosztól (Jn 17,15). Az Egyház, az új szövetség népe *szegényen* él a világban, s egyetlen védelme maga az Úr.

Te-kints, U-ram, szövetsé-gedre, s szegényeidet ne fe-lejtsd el vég-leg.

kelj fel, ó Is-ten, vé-del-mezd meg ü-gye-det. (7.t.) *

Miért vetettél el végleg, ó /Isten? * Miért nehezedett haragod a te nyájadnak juha/ira?
Emlékezzél meg a te gyülekeze/tedről, * melyet kezdettől fogva /bírtál. **Ant.**
Dicsőség az Atyának és /Fiúnak * és Szentlélek /Istennek.
Miképpen kezdetben vala, most és /mindenkor, * és mindörökkön örökké. / Ámen. **Ant.**

GLORIA: D. U. 422

Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarátú embereknek.
Dicsőítünk téged, áldunk téged, imádunk téged, magasztalunk téged, hálát adunk néked
nagy dicsőségedért, Urunk és Istenünk, mennyei Király, mindenható Atyaisten. Urunk,
Jézus Krisztus, egyszülött Fiú, Urunk és Istenünk, Isten Báránya, az Atyának Fia, te
elveszed a világ bűneit, irgalmazz nekünk; te elveszed a világ bűneit, hallgasd meg
könyörgésünket. Te az Atya jobbán ülsz, irgalmazz nekünk. Mert egyedül te vagy
Szent, te vagy az Úr, te vagy az egyetlen Főlség, Jézus Krisztus, a Szentlélekkel együtt,
az Atyaisten dicsőségében. Ámen.

GRADUALE: D.U. 389 / 1 RESPICE, DOMINE 73.zs. 20.19.22. 23.

Az üldözések közt élő Egyház éneke. Arra a kölcsönös szövetségi hűsége hivatkozik, melyet Isten és az Egyház egymásnak ígért. Isten ítéletét kéri abban a történelmi perben, melyben az Egyháznak - Isten „ egybegyűjtött ” népének - igazolnia kell magát nemzedékről nemzedékre.

R.) Tekints, Uram, a te szövetségedre, * szegényeid lelkét ne felejtse el végleg!

V. 1) Kelj fel, Uram, és tégy ítéletet ügyedben, * emlékezzél meg szolgálóidnak
gyalá/zatáról! **Szegényeid lelkét...**

V. 2) Megemlékezvén a te összegyűjtött Egyházadról, * melyet te szereztél
kezdet/től fogva. **Szegényeid lelkét... Tekints, Uram...**

Vagy: VÁLASZOS ZSOLTÁR

A Urunk mutasd meg nekünk irgalmas szívedet, *
és üdvösségünket add meg nekünk! 84. zs 8. v.
B Ízleljétek és lássátok, * milyen édes az Úr! 33. zs. 9a.v.
C Boldog az a nemzet, * melyet az Úr örökségül választott magának. 32.zs. 12b.v

ALLELUIA: DOMINE, REFUGIUM 89. zs. 1

V.) Uram, te lettél a mi menedékünk * nemzedékről nemzedékre.

A Az Úrban remélek, * ígéjében bízom 129. zs. 5

B Jézus mondja: † Én vagyok az égből szállott élő kenyér, * aki eszik ebből a
kenyérből, örökké élni fog. Jn 6, 51

C Virrasszatok és álljatok készen, * mert nem tudjátok, hogy az Emberfia mikor
érkezik. Mt 24, 42a. 44

CREDO

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében.
És Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi Urunkban; aki fogantatott
Szentlélektől, született Szűz Máriától; szenvedett Poncius Pilátus alatt; megfeszítették,
meghalt és eltemették. Alászállt a poklokra, harmadnapon feltámadt a halottak közül;
fölment a mennybe, ott ül a mindenható Atyaisten jobbán; onnan jön el ítélni élőket és
holtakat. Hiszek Szentlélekben. Hiszem a katolikus Anyaszentegyházat; a szentek
közösségét, a bűnök bocsánatát; a test feltámadását és az örök életet. Ámen.

OFFERTORIUM: G. H. 342 IN TE SPERAVI DOMINE 30. zs. 15.16. 17.18. 20-21

A felajánlásban az áldozati ajándékkal együtt egész életsorsunkat Isten kezébe tesszük le.

Tebenned bíztam, Uram, és mondtam: + te vagy /az én Istenem, *

R.) Kezedben az /én sorsom.

V.1) Ragyogtasd fel arcodat a te szol/gád fölött, †
és szabadts meg engem irgalmassá/god miatt, †
Uram, meg ne szégyenüljek, mert té/ged hívlak. **R.)**

V. 2) Mily nagy a te édességed sokasága, Uram, + melyet elrejtettél a té/ged félőknek, †
melyet azoknak készítettél, akik ben/ned bíznak, †
s az emberek szeme láttára nekik /adod. **R.)**

COMMUNIO: D.U. 389 / 2 (83d) PANIS, QUEM EGO DEDERO Jn 6,52 / 102. zs

Az Istentől adott kenyér, mely a mennyből száll alá, életet ad a világnak Jn 6, 33

A ke-nyér, amelyet én a-dok, az én tes-tem a világ é-le-té-ért. (4.t.) *

(Isten népe, magasztald az Urat, * mert ő táplál téged a gabona javával. 147. zs. 12.14)

Áldjad, én lelkem, az /Urat, * és egész bensőm az ő szent/ nevét! Áldjad, én lelkem, az
/Urat, * és el ne felejtse semmi ado/mányát! **Ant.** Ki megkönyörül minden
gonoszsa/godon, * ki meggyógyítja minden betegsé/gedet. Ki megszabadítja a
pusztulástól életedet, * ki irgalmassággal és könyörülettel koronáz meg /téged. **Ant.**
Ki betölti javaival éle/tedet, * és mint a sasé, megújul ifjú/ságod. Irgalmasságot
cselekszik az Úr, * és igazságot tesz minden bántalmat szenvedőnek. **Ant.**

C / COMMUNIO: SZLÉ 20a BEATUS SERVUS Mt 24, 46.47. / 33. zs.

Boldog az a szol-ga, kit mi-kor ura eljövend, ébren ta-lál: bizony mondom néktek,

min-den va-gyo-na fő-lé ren-de-li. (1.t.) † *

Áldom én az Urat minden / időben * az ő dicsérete min/denkor ajkamon.

Az Úrban dicsekszik az én / lelkem * hallják meg ezt a szelídek és /vigadjanak! **Ant.**

Magasztaljátok az Urat / énvelem * és dicsőítsük mind együtt /az Ő nevét!

Járuljatok hozzá és megvilágosultok / nála * és a ti orcátok /meg nem szégyenül! **Ant.**

Jertek, fiaim, és hallgassatok /engem, * az Úr félelmére ta/nítlak titeket.

Tartóztasd nyelvedet a /rossztól, * és ne szóljanak hami/sságot ajkaid. **Ant.**

Fordulj el a rossztól és a jót /cselekedd, * keresd a békét /és azt kövessed!

Megőrzi az Úr az ő szolgálóinak /lelkét, * és nem csalódnak, kik ő/benne bíznak. **Ant.**